

Kovbojové a klauni

S. Dorf / P. Novotný

A F[#]m E Hm E A
Pro vel-ké je kov-boj, co pro dě-ti klaun, věč-ný zá-pas o-ba svá-dě-jí.

D C[#] F[#]m H (E)
mú-žou u-pad-nout i sto-krát, to stá-le zna-me ná, zno-vu slá-vat

(H) E F[#]m E A D
s no-vou na-dě-jí. Dáv-no kaž-dý z nás je kov-boj i klaun a po-di-um je

C[#] F[#]m G A D E
pro nás ranč i ša-pi-to, mu-sí dá-vat i brát, žít

C[#] F[#] H⁷
z ná-le-zú-a ztrát a u-mí víc než klít, plakat i snít,

E A
ten. kdo je kov-boj i klaun

Častokrát se vracím v duchu do dětství,
kdy každý kluk přál klaunům potají,
i když o pár let už starší.
jsem stejně rád, že vím,
kdy se ve mně klaun i kovboj setkají.

Dávno každý z nás je kovboj i klaun
a pódium je pro nás ranč i šapitó,
musí dávat i brát, žít z nálezu a ztrát
a umí víc než klít, plakat i snít,
ten, kdo je kovboj i klaun.